

Sessizlikte Ben Olmak

– NEJAT HOCA · 03 Temmuz 2025

Zaman çöktü üstüme, Bir hayaldi her düğüm. Sustu kelam, sustum ben, Gölge gibi inceldim.
Adım silinmiş aynadan, Yüzüm kayıp zamandan. Bir ışık yok, bir iz yok, Düştüm kendi içimden.
Renkler söndü, solukta, Anlam kaçtı dudakta. Yaprak sustu daldaki, Ses yoktu kainatta.
Hiçlik geldi kalbime, Sanki doğan bir neşe. Sustukça çoğaldım ben, Yoklukla geldim ben'e.
Yandım kendi külümle, Doğdum sessiz dilimle. Her yara bir sır oldu, Ben oldum derinimle.